

lade de Uttringer gaa temmelig uomtalt hen, som vi i dette Dieblif hørte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds (S. A. Hansen). Jeg skal derfor kun sige, at Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning jo slet ikke ligger for til egentlig Forhandling i Dag, og jeg skal dernæst tilføie, at, for saa vidt det ærede Medlem nu rykede frem med en Del af de Argumenter, som vi tidligere have hørt af dem, der ere imod en saadan Befæstning, om han end satte dem om paa en lidt forandret Maade fra den, hvorpaa de tidligere ere komne frem, saa vil jeg for mit Behov komme kun reservere, at der deri er Noget, som jeg ikke kan anse som rigtig. Jeg skal i den Henseende navnlig gjøre opmærksom paa, at jeg ikke ser for det ærede Medlem nogen Berettigelse til at udtale sandanne Ting, som at meget storartede Expropriationer skulde være i Vente, som at Lagersborg Dyrehave og Charlottenlund Skov med Nødvendighed skulde blive afskædet. Jeg vil ligeledes sige, at han ikke har nogen Ret til at udtale, at der ved Kjøbenhavns Befæstning vil komme Odelæggelse over Hovedstaden, over Statens Kunstværker, og usigelige Lidelser over Befolkningen; thi det, som blandt Andet er Hensigten med Befæstningen, er netop at anlægge den paa en saa forstandig Maade, at disse Odelæggelser ikke kunne finde Sted, og disse usigelige Lidelser ikke kunne komme over Befolkningen. Det trøster mig imidlertid Noget at høre, at han, naar Sagen senere kommer til at foreligge, vil høre sig, naar han bliver overbevist om Hensigtsmæssigheden af en saadan Befæstning. Jeg ser deri et Haab om, at vi engang ville faae ham med. Naar han iøvrigt troede at maatte vende tilbage til det gamle Ord om Øyen og Frøen og mente, at vi pustede os op paa en urimelig Maade, idet vi ønskede visse Forsvarsforanstaltninger gennemførte, saa vil jeg minde om, at det er Noget, der er fælles baade for store og smaa Dyr, at de forsvare baade sig selv og alle dem, som de nærmest ere satte til at forsvare; og dette er ogsaa naturligt for de smaa Folk lige saa godt som for de store. Jeg er iøvrigt i det lykkelige Tilfælde i et enkelt Punkt at kunne samstemme med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds, idet jeg baade kan stemme for Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, og tillige paa Udvalgsmindretallets Begne vil tilraade at stemme derfor, men jeg gjør det ganske vist ligesom det ærede Medlem med en bestemt Forvaring. Idet jeg nemlig tilraader, at der stemmes for Lovforslaget, saaledes som det foreligger, maa jeg udtrykkelig dertil sige,

at der ikke deri kan eller bør lægges nogen som helst Tilflutning til eller nogen som helst Godkjendelse af selve Lovforslagets Indhold, men at, naar jeg udtaler mig saaledes, og naar der stemmes i i Genhold til denne min Udtalelse, saa er dette udelukkende kun begrundet i Ønsket om at se dette store og vigtige Spørgsmaal fremmet til videre Forhandling i Landsthinget.

S. A. Hansen: Den ærede sidste Taler gjentog et Par Gange, at jeg ikke havde Ret til at bruge de Udtryk, jeg brugte. Jeg maa antage, at dette var en Fortalelse af ham; thi han maa indrømme mig Ret til at bruge disse Udtryk. Det ærede Medlem har formodentlig ment, at jeg efter hans Opfattelse ikke havde Grund til at bruge saadanne Udtryk; men han vil ikke kunne negte mig, at jeg har Ret til at fremsætte dem. Naar han dernæst siger, at alle smaa Stater ogsaa ville forsvare sig, saa har jeg ikke brugt min Fabel om dette Spørgsmaal; men jeg sagde, at, naar man fra den anden Side henviste til Frankrigs Eksempel, saa kom jeg til at tænke paa Fablen om Frøen og Øyen, og dette vedbliver jeg. Jeg kan ikke frastalde den Mening, at, naar man her i denne Sal angaaende dette Spørgsmaal vil henvise det lille Danmark til at følge Frankrigs Eksempel, saa er det at opfordre os til fra Frø at puste os op til Øye.

Thomsen: Jeg vilde kun sige det ærede Medlem, at han vistnok maa forudsætte, at jeg ligesaa godt som han veed, at Retten til at tale, til at have Ordet her i denne Sal, ikke er afhængig af mig, ikke af noget Medlem, men af den ærede Formand. Det ærede Medlem har selvfølgelig fuldstændig Ret til at have sin Mening og til at udtale den; men jeg tror ogsaa, at jeg er fuldstændig berettiget til at sige, at der efter min Opfattelse ikke var nogen tilstrækkelig berettiget Grund for det, han sagde.

S. A. Hansen: Dersom det ærede Medlem havde udtalt sig saaledes første Gang, han havde Ordet, havde jeg ikke forlangt det for at gjøre en kort personlig Bemærkning.

Winther: Jeg kan ikke lade denne Sag gaa til denne sidste Afstemning, uden at udtale et Par Ord. Det forekommer mig, at den Fordring, som jeg af Betænkningen ser, at Udvalget har stillet til Regjeringen, for at det skulde kunne gaa ind paa dens Forslag, nemlig, at Regjeringen